

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 28 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Förenade kungariket – The Queen, på begäran av: PJSC Rosneft Oil Company, tidigare OJSC Rosneft Oil Company mot Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Mål C-72/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (Gusp) — Restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina — Bestämmelser i beslut 2014/512/Gusp och förordning (EU) nr 833/2014 — Giltighet — EU-domstolens behörighet — Partnerskapsavtalet mellan EU och Ryssland — Motiveringsskyldighet — Rättssäkerhetsprincipen och principen nulla poena sine lege certa — Tillgång till kapitalmarknaderna — Ekonomiskt bistånd — Globala depåbevis (Global Depositary Receipts) — Oljesektorn — Begäran om tolkning av begreppen "skiffer" och "vatten på mer än 150 meters djup" — Avvisning)

(2017/C 161/02)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Queen, på begäran av: PJSC Rosneft Oil Company, tidigare OJSC Rosneft Oil Company

Motparter: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Domslut

- 1) Artiklarna 19, 24 och 40 FEU, artikel 275 FEUF och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att Europeiska unionens domstol är behörig att lämna ett förhandsavgörande med stöd av artikel 267 FEUF avseende giltigheten av en rättsakt som antagits inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), såsom rådets beslut 2014/512/Gusp av den 31 juli 2014, om restriktiva åtgärder med hänsyn till Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina, i dess lydelse enligt rådets beslut 2014/872/Gusp av den 4 december 2014, i den mån som begäran om förhandsavgörande avser antingen en prövning av om artikel 40 FEU iakttogs när det beslutet antogs, eller en prövning av lagenligheten av restriktiva åtgärder mot fysiska eller juridiska personer.
- 2) Vid prövningen av fråga 2 har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artiklarna 1.2 b–d, 1.3 och 7 samt bilaga III i beslut 2014/512, i dess lydelse enligt beslut 2014/872, eller av artiklarna 3, 3a, 4.3, 4.4, 5.2 b–d, 5.3 och 11 samt bilagorna II och VI i rådets förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina, i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 1290/2014 av den 4 december 2014.

Rättssäkerhetsprincipen och principen nulla poena sine lege certa ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för att en medlemsstat inför straffrättsliga påföljder som ska tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i förordning nr 833/2014, i dess lydelse enligt förordning nr 1290/2014, i enlighet med artikel 8.1 i den förordningen, innan Europeiska unionens domstol har klargjort räckvidden av nämnda bestämmelser och följaktligen av de straffrättsliga påföljder som är knutna till dem.

- 3) Uttrycket "ekonomiskt bistånd" i artikel 4.3 b i förordning nr 833/2014, i dess lydelse enligt förordning nr 1290/2014, ska tolkas på så sätt att det inte omfattar en banks eller något annat finansinstituts hantering av en betalning som sådan.

Artikel 5.2 i förordning nr 833/2014, i dess lydelse enligt förordning nr 1290/2014, ska tolkas på så sätt att den innebär att det föreligger ett förbud från och med den 12 september 2014 mot utfärdande av globala depåbevis (Global Depositary Receipts) enligt ett depåavtal som ingåtts med en av de enheter som anges i bilaga VI till förordning nr 833/2014, i dess lydelse enligt förordning nr 1290/2014, även när de globala depåbevisen avser aktier som en av enheterna har utfärdat före den 12 september 2014.

⁽¹⁾ EUT C 155, 11.5.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 29 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Darmstadt – Tyskland) – Furkan Tekdemir, företrädd av Derya Tekdemir och Nedim Tekdemir mot Kreis Bergstraße

(Mål C-652/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Turkiet — Beslut nr 1/80 — Artikel 13 — Standstill-klausul — Uppehållsrätt för familjemedlemmar till en turkisk arbetstagare som tillhör den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat — Huruvida det föreligger ett tvingande skäl av allmänintresse som motiverar nya begränsningar — Effektiv förvaltning av migrationsströmmarna — Krav på att tredjelandsmedborgare under 16 år måste inneha ett uppehållstillstånd — Proportionalitet)

(2017/C 161/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Furkan Tekdemir, företrädd av Derya Tekdemir och Nedim Tekdemir

Motpart: Kreis Bergstraße

Domslut

Artikel 13 i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, som fogats till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket avtal undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av EEG:s medlemsstater och gemenskapen, å andra sidan, och vilket ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963, ska tolkas på så sätt att det mål som avser en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna kan utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse som kan motivera en nationell bestämmelse som införts efter det att detta beslut trätt i kraft i den berörda medlemsstaten och som innebär att tredjelandsmedborgare under 16 år måste inneha ett uppehållstillstånd för att få resa in och vistas i denna medlemsstat.

En sådan bestämmelse står emellertid inte i proportion till det mål som eftersträvas, eftersom villkoren för dess genomförande – såvitt avser barn som, i likhet med klaganden i det nationella målet, är tredjelandsmedborgare som är födda i den berörda medlemsstaten och vars ena förälder är en turkisk arbetstagare som vistas lagligen i denna medlemsstat – går utöver vad som är nödvändigt för att för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EUT C 118, 4.4.2016.